

KOŁPACZEK (3) *sb m*

o oraz e *prawdopodobnie jasne* (tak w kołpak i w -ek); a *pochylone*.

sg *A* kołpączek (2) *pl* *L* kołpączk(o)ch (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Dem. od „kołpak” ‘filcowe męskie nakrycie głowy’; z neutralizacją funkcji deminutywnej; apex, galera, galerum, homeleum, pileum, pileus, tutulus Cn (3) : item lisk [!] łyżek srebrnych piecz... svbke czarną włoską kvnami pothsithą, kolpaczek axamithni kvnami wewnątrz, a sobolczem na kranczach pothsithi ZapMaz III G 1/113v.

Wyrażenie: peryfr. »w kołpaczku pacholik« = Tatar (1): CZech ieden ná Podole iechał kozakowác/ Y począł sie s śwym męstwem dziwnie wyśławowác. Dziwuiąc sie iż sie tych boicie szypikow/ Albo w tych to kołpaczkoch máłych pácholikow. RejFig Cc6v.

Przen: Głowa (1) : Nie w ieden też kołpaczek śzábłą śwą vgodził. PaprPan Y4v.

MM